

Nr 158.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa anslag till ersättning till statens domäners fond för upplåten mark, m. m.; given Stockholms slott den 3 mars 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, dels inhämta riksdagens yttrande angående de av föredragande departementschefen förordade grunderna för redovisning å domänfonden av vissa för speciella uppgifter disponerade egendomar m. m., dels ock föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 3 mars 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie-, social-, kommunikations-, ecklesiastik- och jordbruksdepartementen anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, fråga om vissa anslag till ersättning till statens domäners fond för upplåten mark och anför därvid följande:

I samband med anmälan av beräkningen av inkomsterna å kapitalbudgeten i årets statsverksproposition berördes vissa spörsmål avseende den tekniska utformningen av medelsanvisningarna till kapitalinvestering, däribland även frågan om sättet för finansiering av statens egendomsförvärv och öv-

riga investeringar i fast egendom i de fall då fastigheterna i fråga enligt hittills gällande praxis ej upptagas till slutlig redovisning på någon kapitalfond. I dessa fall ha anslag för ändamålet brukat anvisas å vederbörande huvudtitel; undantag ha gjorts för vissa försvarsväsendets fastighetsinvesteringar.

I nämnda sammanhang framhölls, att hittillsvarande praxis särskilt i ett avseende tett sig otillfredsställande. Skattemedelsfinansiering av egendomsförvärv i sådana fall där markområdet vore avsett att — samtidigt som det disponerades för vissa speciella ändamål, såsom undervisning eller militära övningar — för framtiden i viss utsträckning vara föremål för jordbruksdrift, innebure en dold förmögenhetsbildning för vilken bärande skäl knappast föreläge. En närliggande lösning, ägnad att medföra en tillfredsställande utformning även av egendomsförvaltningen, syntes vara att sådana investeringar upptoges till redovisning under statens domäners fond, oavsett för vilken myndighets räkning fastigheten avsåges skola disponeras. Vid upplåtande från domänstyrelsens sida av på detta sätt förvärvad mark till annan myndighet för ändamål inom dennas verksamhetsområde skulle ersättningsbelopp utgå under vederbörande huvudtitel.

I ett enstaka fall — nämligen vid anvisande av anslag till förvärv av Broby gård för dövstumundervisningens räkning vid fjolårets riksdag — hade den angivna utvägen redan tillämpats. I detta riksdagens beslut syntes få inläggas ett godkännande av den sålunda ifrågasatta principen. Med stöd härav hade å kapitalbudgeten i statsverkspropositionen upptagits investeringsanslag under domänsfonden i vissa analoga fall. De sålunda föreslagna medelsanvisningarna syntes böra föranleda, att under respektive huvudtitlar å driftbudgeten uppfördes särskilda anslag för ersättning till nämnda fond för upplåten mark. I avvidan på utredning rörande ifrågasatt retroaktiv tillämpning av den nya redovisningsprincipen måste under andra, femte och nionde huvudtitlarna erforderliga anslag för ersättning till statens domäners fond för upplåten mark uppföras i riksstatsförslaget med allenast formellt beräknade belopp, förslagsvis i samtliga fall 10,000 kronor. Det anslag under åttonde huvudtiteln, som skulle avse ersättningen för upplåtelse av Broby gård, syntes däremot böra äskas med 2,500 kronor.

Sedan sistberörda anslagsfrågor undergått ytterligare beredning, anholder jag att få ånyo anmäla ärendet och vissa därmed sammanhängande principfrågor i och för slutligt förslag till riksdagen.

Allmänna principer. Statens fasta egendom ingår för närvarande i den statliga kapitalbokföringen blott i den mån egendomen med hänsyn till sin användning kan hänföras till affärsverksfonderna, någon av delfonderna under fastighetsfonden eller luftfartsfonden. Å affärsverksfonderna redovisas i princip den fasta egendom som utnyttjas i den vederbörande verksamhetsstyrelse underställda rörelsen. Fastighetsfonden har utformats i syfte att skänka en ändamålsenlig redovisningsram för byggnader som nyttjas för vissa statens administrativa uppgifter utanför affärsverkens förvaltningsområden. Anläggningarna hava jämförelsevis lång och enhetlig livslängd och

ett bruksvärde för statsverket, som låter sig uppskatta i penningar och kan anses konstituera ett slags naturlig förräntning. Inrättande av luftfartsfonden har betingats av att luftfartsanläggningarna i båda dessa avseenden skilja sig från hittills å fastighetsfonden bokförda objekt.

Med nu tillämpad bokföringspraxis saknas en ändamålsenlig redovisningsform för de i anförda uttalanden i statsverkspropositionen åsyftade jordbruksegendomar, vilka fylla speciella ändamål i statens icke affärsdrivande verksamhet. Då kronoegendom upplåtits för vissa särskilda uppgifter och därvid ställts till annan myndighets disposition, har egendomen hittills i regel avförts ur domänfonden, även om den icke upptagits till redovisning å annan kapitalfond. Det är önskvärt, att även för dessa egendomar finna en lämplig redovisningsform. Redan vid inrättandet av statens allmänna fastighetsfond uppmärksammades frågan om redovisning av dylika fastigheter. Riksräkenskapsverket antydde då möjligheten, att ifrågavarande tillgångar kunde bibehållas å domänfonden för att av domänstyrelsen utarrenderas till vederbörande myndigheter.

I ett utlåtande angående frågan om ersättning för fastigheter, som överflyttats från domänstyrelsens förvaltning, har riksräkenskapsverket sedermera anført, att verket funne önskvärt, att alla sådana egendomar, vilka allttjämt kunde anses tillhöra domänfonden, åter upptoges till redovisning å sistnämnda fond. Under hänvisning till det i det föregående omnämnda beslutet angående förvaltningen och redovisningen av Brohy gård har riksräkenskapsverket i nämnda utlåtande vidare förordadt, att enahanda redovisningsförfarande borde tillämpas beträffande andra av statsmyndigheter förvärvade lantegendomar än de till domänfonden hänförliga, dock icke de av militära förvaltningar disponerade egendomarna, beträffande vilka verket komme att avgiva särskilt förslag i samband med frågan om ordnandet av fastighetsredovisningen vid försvarsväsendet.

Domänstyrelsen har i anledning av detta riksräkenskapsverkets principuttalande anført, att, därest det för en ändamålsenlig redovisning i rikshuvudboken av statens fastighetsbestånd befunnes nödvändigt att å domänfonden redovisa i riksräkenskapsverkets utlåtande avsedda, till andra myndigheters disposition ställda fastigheter, hade domänstyrelsen intet att erinra häremot. Styrelsen förutsatte emellertid härvid, att skatter och andra omkostnader för berörda fastigheter skulle bestridas av de myndigheter, som disponerade desamma. Härjämte förutsattes att — därest ifrågavarande fastigheter icke kunde i statens fastighetsredovisningar särskiljas såsom sådana fastigheter, för vilka avkastning ej påräknades — de myndigheter, som disponerade fastigheterna i fråga, tillgodoförde domänverket en skälig avkastning å det av dem disponerade fastighetskapitalet.

Vid de ytterligare överväganden, som ägnats frågan om redovisning av för speciella uppgifter upplåtna egendomar, har den vid förvärvet av Broby gård redan tillämpade, av riksräkenskapsverket förordade redovisningsformen befunnits förtjänt av vidare användning.

Därest fråga uppkommer om förvärv för statsverkets räkning av fast egendom, som skall användas för speciella uppgifter men förbliva under jordbruks- eller skogsdrift, synes sålunda investeringen i fråga böra såvitt möjligt upptagas till redovisning under domänfonden, oavsett för vilken myndighets räkning fastigheten avses skola disponeras. När en sådan redovisning kan genomföras, bör anslag för förvärvet upptagas å kapitalbudgeten under domänfonden. Den ersättning som i enlighet med principerna för redovisningsförfarandet förutsättes skola utgå till domänstyrelsen för upplåtelse av en fastighet till den myndighet, för vars räkning den förvärvats, synes lämpligen böra täckas av särskilda å vederbörande huvudtitlar anvisade ersättningsanslag, vilka, om de än skulle komma att beräknas efter grunder analoga med dem som tillämpas vid bestämmandet av arrenden, dock i princip äro att jämställa med ersättningsanslagen till fastighetsfonden och alltså representera endast en formell, av redovisningsskäl motiverad omförling av medel inom budgetens ram. Vad här sagts om förvärv av fast egendom bör i tillämpliga delar gälla även vid upplåtelse till annan myndighet för speciella uppgifter av domänstyrelsen redan underställd mark.

Det är förenat med vissa svårigheter att generellt angiva de fall, beträffande vilka en redovisning efter angivna riktlinjer lämpligen kan ordnas. Man synes böra förutsätta, att den till förvärv eller upplåtelse ifrågasatta egendomen skall vara av sådan beskaffenhet, att den, om dess användning för speciella uppgifter förfaller, enligt domänstyrelsens mening lämpligen kan nyttjas i verkets regi såsom jordbruks- eller skogsegendom, låt vara efter omläggning av brukningssättet. Om däremot å egendomen vidtagas sådana förändringar, att dess karaktär av jordbruks- eller skogsegendom försvinner, så torde det icke böra ifrågakomma att hänföra densamma till domänfonden. Förutsättningar kunna då i stället föreligga att bokföra egendomen å statens allmänna fastighetsfond.

I vilken utsträckning en viss, för speciella uppgifter disponerad egendom skall redovisas å domänfonden torde också få bero av omständigheterna i det särskilda fallet. I regel torde redovisningen å domänfonden böra avse icke blott själva marken utan även de byggnader som äro direkt erforderliga för jordbrukets eller skogsbrukets behov; om redovisningen blir av denna omfattning, torde därav böra följa, att även medel till uppförande av nybyggnad eller till större förändringsarbeten för jordbrukets eller skogsbrukets behov, som icke äro att hänföra till sedvanligt underhåll, skola anvisas å kapitalbudgeten under domänfonden. Å andra sidan kan i vissa fall av praktiska skäl befinnas nödvändigt att till domänfonden hänföra icke endast de delar av en egendoms markområde som äro under jordbruksdrift och därtill hörande åbyggnader utan även den del varå anstaltsbyggnader äro uppförda, vilka byggnader måhända redovisas å fastighetsfonden. En sådan delad redovisning bör dock såvitt möjligt undvikas.

Den nettoavkastning av jordbruket, som den av domänverket upplåtna egendomen kan komma att lämna i den disponerande myndighetens hand, torde böra allt efter omständigheterna redovisas å riksstatens inkomstsida el-

ler såsom uppbördsmedel för något till myndighetens förfogande ställt anslag. I förekommande fall bör stat för egendomens drift fastställas i vanlig ordning. Av bruttoavkastningen torde underhållet av till egendomen hörande byggnader böra bestridas.

Från den av domänverket upplåtna egendomens avkastning är tydligen helt att skilja den ersättning som över särskilda anslag tillföres domänfonden och som avser en formell reglering av förhållandet mellan driftbudgeten och fondens stat. Av den över budgeten anvisade ersättningens natur följer, att den blir utan betydelse för den kommunala skattskyldighet för ifrågasättande egendomar, som eventuellt kan åvila förvaltningsmyndigheterna.

Ett i viss mån särpräglat problem erbjuda markupplåtelser till universiteten, på grund av den ställning i förvaltningshänseende dessa av ålder ansetts böra intaga. Egendom under domänfonden som avsetts för universitetsändamål har i regel överlåtits å universiteten och i samband därmed avförts från fonden. Någon anledning att framdeles fasthålla vid denna praxis finnes ej. En eventuell disposition för universitetsändamål av mark under jordbruksdrift torde böra utformas såsom en upplåtelse i här förut angivna former. Om mark, som tillhör statsverket eller förvärfvas av statsmedel, användes för en byggnad inom universitetens förvaltningsområde bör marken likaledes endast upplåtas samt överföras till, respektive upptagas till redovisning å universitetens delfonder av statens allmänna fastighetsfond, varvid den i samma mån som hittills fortfarande bör ingå i statens nettoförmögenhet.

I anslutning till det senast anförda må framhållas, att en omföring av fast egendom mellan olika statliga kapitalfonder — alltså exempelvis, som i det berörda fallet, från domänfonden till fastighetsfonden — för framtiden torde böra ske vid sidan av budgeten och alltså utan vederlag till fond varifrån omföringen äger rum. Förutsättningar härför skapas genom en strängt genomförd redovisning av statsförmögenheten å kapitalfonder, vilkas sammanlagda behållning ej får nedbringas genom disposition av kapitalmedel å driftbudgeten. Jag vill i detta sammanhang erinra om att årets riksdag biträtt ett förslag om överföring vid sidan av budgeten av vissa fastigheter från statens pensionsfonder till fastighetsfonden. När icke särskilda omständigheter — såsom beträffande dessa fastigheter var fallet — föranleda till annat, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om den fördelning av den i förmögenhetsredovisningen ingående fasta egendomen mellan olika kapitalfonder, som betingas av egendomens av ålder givna eller av riksdagen fastställda användning, samt om därmed förbundna redovisningstekniska åtgärder. Av Kungl. Maj:t vidtagna dispositioner komma, i vad de beröra domänfonden och fastighetsfonden, under riksdagens prövning i samband med anvisandet av ersättningsanslag till respektive fonder.

I enlighet med vad som förutsatts i statsverkspropositionen torde den nya redovisningsformen böra från och med nästa budgetår tillämpas beträffande de fastigheter, för vilkas förvärvande medel äskats eller komma att äskas av

årets riksdag, nämligen för egendomen Hall i Stockholms län, fastigheter som disponeras av Vilhelmsro anstalt för fallandesjuka samt egendomarna Nyckelby i Stockholms län och Mosslanda i Kristianstads län.

Retroaktiv tillämpning av de föreslagna principerna. I statsverkspropositionen anförde jag, att om den föreslagna investeringsformen vunne riksdagens bifall, den nya redovisningsprincipen enligt min mening borde erhålla en i viss utsträckning retroaktiv tillämpning. I avbidan härå ha under andra, femte och nionde huvudtitlarna erforderliga anslag för ersättning till statens domäners fond för upplåten mark uppförts i riksstatsförslaget med allenast formellt beräknade belopp.

Den redovisningsform för vilken jag i det föregående redogjort synes mig i olika hänseenden erbjuda sådana fördelar, att den i viss utsträckning bör vinna retroaktiv tillämpning i avseende å redan förvärvad egendom; närmast har jag funnit anledning beakta de ökade garantier för ändamålsenlig drift som i vissa fall kunna vinnas genom att egendomen underställes domänstyrelsen. Liksom i fråga om framtida förvärv av dylika egendomar torde praktiska överbäganden i de särskilda fallen komma att bli bestämmande för huruvida och i vilken omfattning egendomar som redan disponerats för speciella uppgifter, vilka föranlett att de icke nu upptagas i rikshuvudboken, skola redovisas i den förordade formen. Beträffande problemets art och räckvidd torde det vara tillfyllest att här omnämna vissa fall, där med hänsyn till den hittills verkställda utredningen den nya redovisningsformen kan ifrågasättas.

Av 1936 års riksdag har medgivande lämnats till överföring från domänstyrelsens till fångvårdsstyrelsens förvaltning av viss del av Skenäs kungsgård för användning till anstalt för verkställande av ungdomsfängelse, under villkor bland annat att domänfonden nedskreves med visst belopp. I avbidan på utredning av angivna grunder för fastighetsredovisning har detta medgivande ansetts icke böra begagnas. För fångvårdsändamål användas Marieholms kungsgård och den för fångkolonien Singeshult avsedda jordegendomen, vilka disponeras av fångvårdsstyrelsen. Till anordnande av statens uppfostringsanstalt å Bona har upplåtits viss del av kronodomänen Bona, varjämte till anstalten förvärvats ytterligare egendom med anlitage av skattemedelsanslag. Ingen av dessa egendomar redovisas å domänfonden. För försvarsväsendets behov stå betydande markområden till disposition, vilka delvis ligga under jordbruksdrift. För skyddshemsändamål skall å kronoegendomen Troxhammar nr 4 och 6 i Stockholms län anordnas ett skolhem, och förslag föreligger om att erforderlig del av egendomen skall överföras från domänstyrelsens till socialstyrelsens förvaltning. Såsom ett led i utvecklingen av den statliga försöksverksamheten på jordbrukets område har staten anordnat en försöksgård å kronoegendomen Lanna Borregården, vilken i samband därmed avförts ur domänfonden. Offers försöksgård har tillfallit staten såsom gåva. Beslut har fattats om träffande av avtal med vederbörande ägare angående förvärv för statens räkning av försöksgårdarna Flahult, Gisselås, Alträsk och Sunderbyn, för vilket ändamål medel anvisats i årets riksstat under nionde

huvudtiteln. Fast egendom disponeras vidare av bland annat statens tvångsarbets-, alkoholist- och uppfostringsanstalter, statens hingstdepåer och stuteri samt av lantbrukshögskolan (Ultuna egendom) och lantbruks-, mejeri- och trädgårdsinstitutet vid Alnarp (Alnarps egendom).

För en retroaktiv tillämpning av den nya redovisningsformen torde i första hand böra ifrågakomma förut angivna delar av Skenäs kungsgård i Östergötlands län samt av egendomen Troxhammar nr 4 och 6 i Stockholms län. Beträffande dessa egendomar torde här få lämnas följande uppgifter.

Viss del av Skenäs kungsgård i Östergötlands län. Enligt skrivelse den 17 juni 1936, nr 337, förklarade riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 129, att riksdagen medgivit, att den av domänstyrelsen utarrenderade i Östra Husby socken belägna delen av Skenäs kungsgård jämte den i samband därmed liggande till kungsgården hörande skogsmarken finge den 14 mars 1938 överlätas till fångvården under iakttagande bland annat att statens domäners fond skulle nedskrivas med ett mot taxeringsvärdet svarande belopp. Av propositionen framgår, att egendomens jordbruks-taxeringsvärde är 73,800 kronor, därav 65,800 kronor för inägor och 8,000 kronor för fiske, samt att skogstaxeringsvärdet utgör 49,200 kronor.

Då frågan om redovisning av egendom under jordbruksdrift gjordes till föremål för utredning, har, såsom nyss antytts, förenämnda bemyndigande om egendomens avförande från domänfonden ännu icke begagnats.

Viss del av egendomen Troxhammar nr 4 och 6 i Stockholms län. I skrivelse den 5 juni 1937, nr 400, anmälde riksdagen, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition den 26 februari nämnda år, nr 177, framställda förslag godkänt vissa jämkningar i den år 1936 beslutade skyddshemsorganisationen. Jämkningarna innefattade bland annat anläggande å kronoegendomen Troxhammar i Skå socken av ett skolhem för gossar, för vilket ändamål skulle erfordras ett markområde av omkring 13.68 hektar åker och omkring 25 hektar annan mark. Kungl. Maj:t har den 3 december 1937 uppdragit åt domänstyrelsen att vidtaga erforderliga åtgärder för att det skyddshem, som skall uppföras å ifrågavarande kronoegendom, må kunna komma i besittning av för skyddshemsverksamheten behövlig del av egendomen.

Kronoegendomen Troxhammar nr 4 litt. A och nr 6 litt. B om tillsammans 1 1/2 mantal i Skå socken av Stockholms län är genom kontrakt den 27 juli 1917 utarrenderad för tiden den 14 mars 1919—den 14 mars 1939 mot en årlig avgäld av 1,440 kronor. Egendomen som innehåller en areal av 92.9880 hektar, därav 44.3990 hektar tomt och åker, har ett taxeringsvärde av 55,100 kronor, varav 5,000 kronor belöpa å skog. Det område, som anses erforderligt för skyddshemsverksamheten, torde komma att omfatta en areal av 38.4460 hektar, därav 13.3300 hektar åker. I proposition till årets riksdag framlägges förslag om försäljning av återstående del av egendomen.

Då sistnämnda båda egendomar ännu icke avförts ur domänfonden, synes mig hinder icke böra möta att redan från och med nästa budgetår tillämpa den nya redovisningsformen beträffande dem. Preliminärt beräknade belopp för ersättning till statens domäners fond torde alltså böra upptagas å anslag under andra respektive femte huvudtillarna.

Vad åter angår övriga fastigheter, beträffande vilka en retroaktiv tillämpning av den föreslagna redovisningsformen kunde ifrågakomma, har jag för avsikt att låta fullfölja de påbörjade utredningarna i ämnet. Det är min

förhoppning, att resultaten av utredningarna i viss utsträckning skola kunna tillgodogöras vid upprättandet av statsverkspropositionen till nästa års riksdag. Därvid komma förslag att framläggas om anvisande av de ersättningsanslag, vilka påkallas av den förändrade fastighetsredovisningen. Ett upptagande på domänfonden av vissa jordbruks- och skogsegendomar, som varit upplåtna till administrativa myndigheter, kan medföra, att de för speciella uppgifter avsedda anstaltsbyggnaderna böra upptagas på statens allmänna fastighetsfond, såvida de icke redan nu redovisas å denna fond. Vid framläggande av stat för fastighetsfonden för budgetåret 1940/41 torde komma att anmälas i vad mån en sådan redovisning befunnits lämplig. I fråga om de av försvarsväsendet utnyttjade markområdena erinrar jag, att riksräkenskapsverket den 28 februari 1939 avgivit utlåtande angående redovisning av försvarsväsendets fastigheter och därvid förordat, att denna redovisning i princip skall anknytas till statens allmänna fastighetsfond. I betraktande härav torde tillsvidare böra anstå med prövning av frågan om redovisning enligt nu angivna riktlinjer av jordegendomar som disponeras för militära ändamål; spørsmålet om den slutliga redovisningen av dessa egendomar får upptagas i samband med andra detaljfrågor rörande försvarsväsendets fastighetsredovisning, vilka böra prövas vid bifall till det principiella förslaget om denna redovisning.

Vid den fortsatta utredningen av nu berörda frågor bör jämväl övervägas, under vilka former sådan kronoegendom skall redovisas, som enligt av riksdagen lämnat medgivande må upplåtas till landsting, kommun, förening, stiftelse eller annan för anordnande av alkoholistanstalt (jfr propositionen nr 81 till årets riksdag).

Anslag till ersättning till statens domäners fond för upplåten mark. Av vad tidigare anförts framgår, att ersättning till statens domäners fond för upplåten mark torde böra för budgetåret 1939/40 beräknas allenast för följande egendomar, nämligen Hall, Skenäs, Vilhelmsro, Troxhammar, Nyckelby och Mosslunda. På grundval av nu i ärendet föreliggande uppgifter torde förslagsanslagen till ersättning till statens domäners fond för upplåten mark böra beräknas till 14,000 kronor under andra huvudtiteln, 4,000 kronor under femte huvudtiteln och 7,000 kronor under nionde huvudtiteln. Beträffande åttonde huvudtiteln motsvarande ersättningsanslag har jag ej anledning förorda ändring i det belopp, som äskats i statsverkspropositionen, 2,500 kronor. Sammanlagt erfordras alltså i ersättning av detta slag ett belopp å 27,500 kronor. I statsverkspropositionen hava för motsvarande ändamål upptagits 32,500 kronor.

Hemställan. Under återopande av vad här anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte i proposition till riksdagen inhämta riksdagens yttrande angående de i det föregående förordade grunderna för redovisning å domänfonden av vissa för speciella uppgifter disponerade egendomar m. m.

Vidare hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Ersättning till statens domäners fond för upplåten mark* för budgetåret 1939/40 anvisa följande *förslagsanslag*, nämligen

under andra huvudtiteln	kronor	14,000
under femte huvudtiteln	»	4,000
under nionde huvudtiteln	»	7,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. MacDowall-Pihlström.
